

Mamby

Terug naar het begin

Mamby, Terug naar het begin

Geschreven door:
Mildred Luijdjens

Met illustraties van:
Jurino Ignacio en
Chavella Overman

Eerste druk in 2018, ter gelegenheid van 50 jaar Bijlmer

Illustraties: Jurino Ignacio en Chavella Overman

Coverontwerp: Zuleikha Stuart en Javier Wanga

ISBN: 978940367165

Copyright © 2023 Mildred Luijdjens voor Millanguage

Met dank aan:

Lucien Veldema

Yvonne Comvalius

Eugene 'Froktoe' Vreugd

Daphne Sedney

Zuleikha Stuart

Javier Wanga

Inhoud:

Hoofdstuk 1	Maar nog niet helemaal	bladzijde 9
Hoofdstuk 2	Suriname is veel te ver	bladzijde 24
Hoofdstuk 3	Rode Fernandes	bladzijde 30
Hoofdstuk 4	Wat is dat voor geluid?	bladzijde 36
Hoofdstuk 5	De boom die alles zag	bladzijde 43
Hoofdstuk 6	Going down, going down!	bladzijde 48
Hoofdstuk 7	Kankantri	bladzijde 52
Hoofdstuk 8	Het geheim	bladzijde 62
Hoofdstuk 9	Back to my Roots	bladzijde 73
Hoofdstuk 10	Tussen Bijlmer en Bamako	bladzijde 87
Informatie over de schrijfster		bladzijde 91

Hoofdstuk 1 - Maar nog niet helemaal

‘Zo, komen jullie? Melody, ga jij maar in het midden zitten, want die kleintjes naast elkaar is geen goed idee.’

Terwijl de kinderen één voor één naar binnen schuiven, doen Mama en Papa voorin hun veiligheidsgordels om.

‘Hebben we alles Meef?’ vraagt Papa. ‘Hand geld?’

‘Check!’ Mama lacht. Het is al de zoveelste keer dat Cees dit vraagt.

‘Tickets?’

‘Ja Cees, check!’

‘Paspoorten?’

‘Check!’

‘Muggenstick?’

‘Check!’

‘Alle handen en voeten binnen?’

‘Ja Papa, gaan we nu?’

Sola en Remy prikken hun grote zus links en rechts in haar zij. ‘Check, check, check!’ Ze liggen dubbel van het lachen, maar bij Melody kan er geen lachje vanaf.

‘Okay jongens, genoeg nu!’ roept Papa streng.

‘Zo hè hè, Suriname here we come! Hoe laat moeten we op Schiphol zijn, Meef?’ vraagt Papa.

Mama telt op haar vingers: ‘Als we om 7 uur in de rij staan, zijn we nog op tijd.’

Papa zet de motor vast aan. ‘Nou, dan moeten we nu wel weg.’

Als ze op de snelweg zijn, kijkt Mavis in de achteruitkijkspiegel naar de kinderen. Het valt haar op dat haar oudste dochter de hele ochtend nog helemaal niets heeft gezegd.

‘Waar denk je aan?’ vraagt ze. Melody haalt haar schouders op en wil wat zeggen, maar het heeft geen zin. Ze komt toch niet boven het geschreeuw op de achterbank uit.

We zijn der bijna, we zijn der bijna, maar nog niet he-le-maal!! Heulemaal!! We zijn...

‘Ja, ja, nu weten we het wel! We zijn er nog lang niet hoor!’ roept papa Cees.

‘Zijn we nog lang niet in Suriname?’ vraagt Remy. Papa en Mama kijken elkaar aan. Ze doen hun best om niet te lachen.

‘Nee, gekkies! We zijn bijna op Schíphol!’ lacht Mavis. Daar staat het vliegtuig waarmee we naar Suriname gaan. Maar we moeten nog wel een heel eind vliegen hoor.’

‘Oooh! Hoeveel haltes is het dan?’

‘Nou, er zijn geen haltes in de lucht,’ legt Cees uit. ‘Misschien dat we nog één keer gaan stoppen, maar verder vliegen we gewoon in één keer door, dus dat duurt best wel lang. Gelukkig kunnen we ook van alles doen aan boord: muziek luisteren, films kijken of een boekje lezen...’

‘Of een liedje zingen?’ vraagt Sola.

‘Kan, maar dat zou ik niet doen Sola. Er reizen ook nog andere mensen mee en die willen misschien slapen.’

‘Pfoeh, wij niet hoor! Wij blijven gewoon wakker, toch Reem?’

Haar broertje knikt.

‘Nou, dat zullen we nog wel eens zien kids!’ Papa gelooft er niets van.

‘Wap gaan we dan boe-hoen in Suriname?’ Remy heeft zijn duim in zijn mond, maar Papa en Mama begrijpen hem wel.

‘Wat we gaan doen? Nou...vakantie vieren,’ zegt Mama blij: ‘Lekker buiten spelen met jullie neefjes en nichtjes daar. Fruit plukken van de boom. Zwemmen en lekkere dingen eten: roti, rijst met pom¹, bara², bami, schaafijs³ en verse vis...’

¹ Pom= Surinaams ovengerecht

² Bara= hartige donut van kikkererwtenmeel